

РЕШЕНИЕ

№ 940

гр. София, 20.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 20.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **8220** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на С. А. С. срещу заповед рег. № 974 от 04.07.2013 г. на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ при МВР, с която на основание чл.224, ал. 2, т. 4, чл.227, ал.1, т. 10 от ЗМВР вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР и чл. 245, ал. 1, т. 7, б.ж и т. 8 от ЗМВР на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Процесуалният представител на жалбоподателя - адв. П. поддържа жалбата по наведените в нея съображения, като счита, че нарушението на служебната дисциплина не е доказано и в нарушение на материалния закон е ангажирана дисциплинарната отговорност на служителя. Иска се отмяната на заповедта.

Ответната страна – директорът на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ при МВР, представлявана от юрк. Я. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение – водач на специален автомобил I степен в сектор „Пожарогасене и спасителна дейност“ при 08 РСПБЗН към СУПБЗН при ГДПБЗН – МВР, категория Е - I степен.

Изготвено е съобщение за произшествие рег. № ПО – 1463 от 22.02.2013 г. от ГД „ПБЗН“ до директора на С. „ЧР“ при МВР. На 28.02.2013 г. е направено предложение за образуване на производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина рег. № я 1956 от 28.02.2013 г. срещу С. А. С. относно следното – на 19.02.2013 г. около 16.30 часа в [населено място], кв. Х. Д., в района на магазин Европа, служители на ГДБОП установяват, че в личния автомобил Ф. Мондео с ДК № Са 8908РН на служителя са поставени два кашона, съдържащи се в 50 стека цигари без бандерол марка „Му way“. Пожарникар С. заедно с Б. Лимонов продали два кашона от същите цигари на М. Д., открити в личния му автомобил. С. е извършвал покупко-продажба на цигари без бандерол и е задържан за 24 часа. Материалите по случая с иззетите веществени доказателства са предадени на СО към СГП. В предложението така описаното нарушение е квалифицирано като тежко нарушение на служебната дисциплина, за което се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

Със заповед № 364 от 01.03.2013 г. на директора на ГД „ПБЗН“ е образувано дисциплинарно производство срещу С. А. С. – водач на специален автомобил I степен в сектор „Пожарогасене и спасителна дейност“ на 08 РС „Пожарна безопасност и защита на населението“ при СУ „Пожарна безопасност и защита на населението“. С т. 2 от заповедта е определен дисциплинарно-разследващ орган – началника на 08 РСПБЗН при СУПБЗН. Със заповедта служителят е запознат на 11.03.2013 г.

Установява се, че до СГП – СО е изпратено писмо рег. № 289 от 13.03.2013 г. от началника на 08 РСПБЗН за изискване на писмена справка дали на 19.02.2013 г. е задържано лицето С. А. С. и за какво; дали същият е привлечен като обвиняем; каква мярка за неотклонение му е наложена ; установено ли е, че е извършвал покупко-продажба на цигари без бандерол; установено ли е, че С. С. се познава с лицето купувач на цигарите.

На служителя е дадена покана за даване на писмени обяснения рег. № 448 от 20.03.2013 г., както и с рег. № 468 от 25.03.2013 г. от оспорващия са дадени писмени обяснения.

Допълнителни обяснения са дадени с рег. № 469 от 25.03.2013 г., както и с рег. № 550 от 22.04.2013 г.

Установява се, че до СГП – СО е изпратено писмо рег. № 289 от 13.03.2013 г. от началника на 08 РСПБЗН за изискване на писмена справка дали на 19.02.2013 г. е задържано лицето С. А. С. и за какво; дали същият е привлечен като обвиняем; каква мярка за неотклонение му е наложена ; установено ли е, че е извършвал покупко-продажба на цигари без бандерол; установено ли е, че С. С. се познава с лицето купувач на цигарите.

В отговор на запитването е изпратено писмо № 922 от 20.03.2013 г. от СГП – СО, с което дисциплинарно-разследващият орган е уведомен, че на 20.02.2013 г. С. А. А. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл.234, ал. 1 от НК и му е определена мярка за неотклонение „парична гаранция в размер на 2000 лева“.

Със заповед № 496 от 01.04.2013 г. на директора на ГД „ПБЗН“ е удължен срок за разследване на дисциплинарното производство срещу държавния служител С. С., считано от 29.03.2013 г. до 29.04.2013 г. Указано е дисциплинарно-разследващият

орган да събере допълнителни доказателства за поведението на служителя по спазване на разпоредбите на чл.177, ал.3, т. 3 от ЗМВР и изискванията на т. 4 и т. 7 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

Изготвена е докладна записка рег. № 524 от 12.04.2013 г. относно проведен разговор с М. С. С., собственик на лек автомобил Ф. Мондео ДК [рег.номер на МПС], съгласно която в разговора с посоченото лице същото е заявило ,че е предоставило МПС на племенника си С. А. С. в началото на м.февруари 2013 г.

С рег. № 84 от 15.04.2013 г. са дадени писмени обяснения от Б. С. Лимонов, съгласно които лицето твърди, че С. С. не е знаел нищо за акцизните стоки /цигари/ без бандерол.

С рег. № 541 от 19.04.2013 г. е изготвена обобщена справка от Д., с която е посочено, че държавният служител е извършил деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижа на службата и на същия следва да бъде наложено най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“.

С рег. № 551 от 22.04.2013 г. е изготвено становище от Д. до ДНО относно приключило дисциплинарно производство срещу държавния служител С. С. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

С писмо рег. № ПО – 3727 от 16.05.2013 г. на директора на ГД“ПБЗН“ са върнати на дисциплинарно-разследващия орган обобщена справка рег. № 541 от 19.04.2013 г. и становище рег. № 551 от 22.04.2013 г. за събиране на допълнителни доказателства и изготвяне на допълнителна обобщена справка.

Изготвена е справка с рег. № яСБ3056 от 27.05.2013 г. на началника на сектор 02 О. – С. град. В нея е отразено, че на 19.02.2013 г. след получена оперативна информация за предстояща сделка с акцизни стоки без бандерол, с цел задържане на лицето М. В. Д. и доказване на престъпната му дейност от служители на О. – С. град е проведено негласно наблюдение. В хода на провеждането му на паркинг, находящ се в [населено място], кв. Х. Д., до бл. 79 в момент на покупко-продажба на цигари без акцизен бандерол са задържани лицата М. В. Д. - купувач, Б. С. Лимонов и С. А. С. - продавачи. При извършените ПСД „Претърсване и изземване“ на багажниците на двата автомобила /единият Ф. Мондео с ДК [рег.номер на МПС], управляван от С. С., а другият л.а. Ш. О., червена на цвят, с ДК [рег.номер на МПС], управляван от М. Д./ са намерени и иззети по два кашона, всеки от тях съдържащ по 50 стека цигари без акцизен бандерол, марка Му way.

Изготвена е докладна записка рег. № 637 от 06.06.2013 г. от началника на сектор ПГ и СД при 08 РСПБЗН, съгласно която при проведен разговор с лицето М. В. Д. лицето заявява, че е имал „отношение и работа“ само с Б. Лимонов, а другото лице С. С. не е познавал и е видял за първи път на 19.02.2013 г. Д. е посочил, че когато отишъл на паркинга, С. и Лимонов били в автомобила на Б..

Изготвено е сведение с рег. № 122 от 12.06.2013 г.от Р. Г. Г. – служител в О. – С. град, сектор 02. В него е посочено, че на 19.02.2013 г. е получена информация за предстояща сделка с акцизни стоки без бандерол и с цел задържане на М. Д. е проведено негласно наблюдение в района на паркинг, находящ се в [населено място], [жк], до бл. 79. Според отразеното в сведението М. Д. е управлявал л.а. марка Ш. О., с ДК № Са 7165 КК и е навлязъл в паркинга, когато друг автомобил Ф. Мондео с ДК [рег.номер на МПС], в който седяли двама души, му присветнал с фарове. Д. паркирал до л.а. Ф. Мондео и тримата мъже застанали зад автомобилите. Мъжът,

който бил на шофьорското място във Ф. Мондео-то, отворил багажното отделение на колата, като в този момент Д. отворил багажника на другия автомобил и след това Д. претоварил два кашона в л.а.Ш. О.. След това лицата били задържани.

С рег. № 650 от 13.06.2013 г. от страна на С. А. С. са дадени писмени обяснения във връзка с постъпили данни за извършено дисциплинарно нарушение и запознаване с обобщена справка от приключило дисциплинарно производство рег. № 646 от 12.06.2013 г. В обясненията служителът твърди, че изнесеното в сведенията, дадени от служители на ГДБОП, не отговаря на истината и заявява, че не е извършил дисциплинарно нарушение.

С писмените обяснения дисциплинарно-наказващият орган е запознат съгласно поставена резолюция.

С рег. № 646 от 12.06.2013 г. е изготвена обобщена справка от дисциплинарно-разследващия орган, а с рег. № 653 от 13.06.2013 г. е изготвено становище за приключилото дисциплинарно производство срещу служителя. С обобщената справка и със становището служителът е надлежно запознат срещу подпис. Дисциплинарното производство е приключило със заповед № 974 от 04.07.2013 г. на директора на ГД „ПБЗН“, с която на основание чл.224, ал. 2, т. 4, чл.227, ал.1, т. 10 от ЗМВР вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР и чл. 245, ал. 1, т. 7, б.ж и т. 8 от ЗМВР на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта.

В заповедта е посочено, че на 19.02.2013 г., около 16.30 часа в [населено място] в кв. Х. Д. служителът е извършвал покупко-продажба на цигари без бандерол, с което е нарушил чл.177, ал. 3, т. 3 от ЗМВР и т.4, т. 5 и т. 7 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

В заповедта е налице позоваване на обобщена справка рег. № 646 от 12.06.2013 г. и становище рег. № 653 от 13.06.2013 г. по описа на СУПБЗН.

В рамките на съдебното производство е прието като доказателство Постановление от 30.09.2013 г. на Софийска районна прокуратура, с което е прекратено частично досъдебно производство № 60/2013 г. по описа на СО – СГП, пр.пр. № М – 36/2013 г. по описа на СРП, по отношение на повдигнатото спрямо С. А. С. обвинение за престъпление по чл.234, ал.1, пр. 2 от НК поради недоказаност на обвинението.

Съгласно писмо № М – 36 от 13.01.2014 г. от СРП Постановлението на СРП от 30.09.2013 г. е влязло в сила.

Пред съда са разпитани лицата М. В. Д. и Б. С. Лимонов, които дават показания относно случилото се на процесната дата 19.02.2013 г.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото заповедта е връчена на служителът на 01.08.2013 г., като жалбата на С. А. С. е подадена чрез ГД "ПБЗН" с вх. № я4695 от 07.08.2013 г. Следователно, жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

При преценка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168 от АПК съдът извършва преценка дали административния акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, в установената от закона писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от орган, разполагащ с материална компетентност.

Нормата на чл. 228 от ЗМВР определя органите, компетентни да налагат дисциплинарни наказания на служителите в МВР. Към датата на издаване на заповедта жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение – водач на специален автомобил I степен в сектор „Пожарогасене и спасителна дейност“ при 08 РСПБЗН към СУПБЗН при ГДПБЗН – МВР, категория Е - I степен. В конкретния случай дисциплинарното наказание е по чл. 226, ал. 1, т. 6 от ЗМВР и е наложено от органа по чл. 186, ал. 1 от ЗМВР на основание чл. 228, т. 3 от ЗМВР.

Съдът намира, че при образуване и провеждане на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Налице е писмена заповед на дисциплинарно-наказващия орган за образуване на дисциплинарно производство срещу служителя на основание чл. 230 от ЗМВР. Заповедта е надлежно връчена на наказаното лице.

В рамките на дисциплинарното производство не е нарушена нормата на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР. Оспорващият е бил поканен да даде писмени обяснения съгласно покана с рег. № рег. № 448 от 20.03.2013 г. и същият е дал писмени обяснения с рег. № 468 от 25.03.2013 г.

Служителят е запознат с изготвената обобщена справка рег. 0 541 от 19.04.2013 г. и във връзка с констатациите в нея е дали писмени обяснения с рег. № 550 от 22.04.2013 г. След изготвяне на обобщена справка рег. № 646 от 12.06.2013 г. оспорващият също е упражнил правото си на допълнителни обяснения и е дал такива с рег. № 650 от 13.06.2013 г.

Съдът намира, че е нарушена нормата на чл. 225, ал. 2 от ЗМВР относно сроковете за налагане на дисциплинарно наказание, съгласно която за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Датата, на която нарушението се счита за открито е датата, на която дисциплинарно-наказващият орган е разполагал с информацията относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението и авторството му / арг. от чл. 223, ал. 1 от ППЗМВР/. В процесния случай директорът на ГД „ПБЗН“ е получил данни за наличието на дисциплинарно нарушение с първата изготвена обобщена справка рег. № 541 от 19.04.2013 г. Оспорената заповед е издадена на 04.07.2013 г., т.е. след изтичане на двумесечния срок от откриване на нарушението, което съставлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на административния акт като незаконосъобразен.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена при нарушение на материалния закон, като не е доказано извършването на описаното дисциплинарно нарушение. В рамките на дисциплинарното производство не са събрани доказателства, които да обосноват извода, че служителят С. С. е осъществил от обективна и субективна страна твърдяното нарушение на служебната дисциплина. Според дисциплинарно-наказващия орган на посочената дата и място служителят е осъществявал търговска дейност – извършвал е покупко-продажба на цигари без бандерол. Оспорващият твърди, че не е извършвал каквато и да било търговска дейност. Видно от писмените обяснения, дадени от другото лице, задържано при акцията от служители на ГДБОП – Б. Лимонов, същият отрича С. С. да е знаел за превозваните акцизни стоки без бандерол /цигари/ - прил. на л. 42 от делото. Други доказателства не са събрани от дисциплинарно-разследващия орган. Изводът за доказаност

на дисциплинарното нарушение според Д. и ДНО се обосновава от събраните писмени сведения от Р. Г. Г. – служител в О. – С. град, сектор 02 / сведения рег. № 122 от 12.06.2013 г. – прил. на л. 21 от делото/ и справка рег. № я СБ 3056 от 27.05.2013 г. от началника на сектор 02 О.- С. град/ прил. на л. 18-л.19 от делото/. В така посочените писмени сведения няма описание на конкретни факти и обстоятелства, от които да се приеме, че именно служителят С. С. е извършвал търговска дейност. В тях не се съдържа информация, че оспорващият е предал на другото лице М. Д. процесните стекове с цигари без бандерол. В докладна записка рег. № 637 от 06.06.2013 г., изготвена от началника на сектор ПГ и СД при 08 РСПБЗН /прил. на л. 20/ е отразено, че при проведен разговор с М. Д. лицето заявява, че е познавал само Б. Лимонов и е имал работа с него, като за първи път е видял на паркинга другият мъж – С. С.. Въпреки констатираните съответствия в писмените обяснения на оспорващия и тези, дадени от Б. Лимонов и М. Д. относно факта, че С. С. не е знаел за цигарите, намерени в автомобила, който е управлявал, дисциплинарно-разследващият орган е приел, че С. С. е извършил транспортиране на цигари без бандерол 4 кашона, с което е съдействал за осъществяване на покупко-продажба на цигари без бандерол марка Му way в количество два кашона с по 50 стека на М. Д. /видно от обобщена справка рег. № 646 от 12.06.2013 г./. Отделно от това в хода на дисциплинарното производство не са разпитани и не са взети писмени обяснения от служителите от отдел Б. – С., които са участвали в полицейската акция на процесната дата и които се явяват очевидци на случилото се. Според отразеното в Постановлението на СРП от 30.09.2013 г. за частично прекратяване на досъдебно производство № 60/2013 г. по описа на СО – СГП, пр.пр. № М – 36/2013 г. по описа на СРП /л.109 от делото/ в досъдебното производство са разпитани като свидетели полицейските служители П. Д. С. и И. О. А., а видно от материалите по дисциплинарната преписка техни писмени обяснения липсват. Видно от съдържанието на Постановлението на СРП М. Д. управлявал л.а. Ш. О. с ДК [рег.номер на МПС] , като същият паркирал автомобила до автомобил Ф. Мондео с ДК [рег.номер на МПС] , в дъното на паркинга на посоченото място. Според показанията на посочените двама свидетели от лекия автомобил Ф. Мондео слезли две лица и се видяли с М. Д., като от багажника на лекия автомобил Ф. Мондео Д. извадил два кашона и ги пренесъл до лекия автомобил Ш. О., като ги прибрал в багажника на същия. След това лицата били задържани, като при проведения разговор с Лимонов същият заявил, че има голяма сума пари в него и тази сума била „за цигарите“. Съдът намира, че въпреки че дисциплинарната отговорност може да се реализира отделно и независимо от наказателната или административно-наказателна отговорност, в процесния случай установените факти и обстоятелства в рамките на наказателното производство е следвало да бъдат взети предвид от дисциплинарно-наказващия орган. С Постановлението на СРП от 30.09.2013 г. е прието, че не е доказано извършването на състав на престъпление по чл.234, ал.1, пр. 2 от НК от С. А. С., за което му е било повдигнато обвинение. Както е посочено на стр. 110 от делото от протоколите за разпит на обвиняемите С. и Лимонов, С. С. не е знаел какво превозва в управляваното от него моторно превозно средство и у

него липсвал умисъл към извършване на деянието, доколкото същият е бил с ясно съзнание, че в автомобила му не се превозват цигари без бандерол. От показанията на полицейските служители, цитирани по-горе се установява, че С. не е участвал в предаването и пренасянето на стековете цигари.

В допълнение следва да се посочи, че от събраните в рамките на дисциплинарното производство доказателства не се установява факта на твърдяна осъществявана от оспорващия търговска дейност. В обобщената справка и в становището на ДРА липсва такава квалификация на описаното деяние и за първи път същата е въведена в оспорената заповед. Според ДНО на процесната дата и място служителят е извършвал покупко-продажба на цигари без бандерол, с което е нарушил чл.177, ал. 3, т. 3 от ЗМВР, съгласно която несъвместимост със службата в МВР е налице, когато държавните служители извършват търговска дейност. В нито един писмен документ по дисциплинарната преписка не се съдържат факти, че оспорващият е извършвал търговска дейност на посочената дата и място. Няма изнесени данни, че именно той е осъществил покупко-продажбата на процесните стоки, като ги е предал на купувача М. Д.. Точно обратното се установява от писмените обяснения на Б. Лимонов и изнесеното от М. Д. при проведен разговор с него съгласно докладна записка рег. № 637 от 06.06.2013 г. / на л. 20 от делото/. Съдът кредитира и показанията на св. Д. и св. Лимонов, дадени в рамките на съдебното производство, доколкото същите са достатъчно ясни, подробни и последователни. Св. Д. заявява, че за първи път е видял С. през м.02.2013 г., когато имал среща с Б. /Б. Лимонов/, който трябвало да му докара някакви кашони. На срещата Д. не е разговарял със С. /“ в първия момент даже не видях, че е там.... Аз не го познавам“/, а само е взел два кашона от автомобила Ф. Мондео, с който Б. Лимонов е дошъл и в този момент били задържани. Св. Лимонов твърди, че са роднини със С., като на 19.02.2013 г.помолил жалбоподателя да вземе автомобила Ф. Мондео и да дойде с него, като междувременно да минат през един паркинг, за да се срещне с М. /Д./. Според св. Лимонов С. не е знаел за цигарите, които са били в колата / „ С. не знаеше, че има цигари в колата, за което съжалявам, че не му бях казал“/. Поддържа, че сам е отворил багажника и С. бил изненадан /“Отидох до Форда и отворих багажника, за да извадя кашоните..той се учуди като отворих багажника“/. Следователно, както от доказателствата по преписката, така и от показанията на св. Лимонов и св. Д. не се установява на процесната дата и място служителят С. да е извършвал търговска дейност, несъвместима с изпълняваната от него длъжност. Не е доказано да е продавал или купувал цигари без бандерол, както твърди ДНО в оспорената заповед.

На следващо място, съдът намира, че не е установено служителят да е осъществил деяние, което е несъвместимо с етичните правила. Според ДНО е налице нарушение на т. 4 /държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме/, т. 5 /стриктното спазване на закона от страна на държавния служител допринася за гарантирането на правата и свободите на гражданите, за авторитета на институциите в РБ, опазването на сигурността и обществения ред/ и т. 7 /държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява/ от Етичния кодекс за

поведение на държавните служители в МВР. Видно от данните по делото служителят е запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители срещу подпис на 01.06.2012 г. Съгласно т. V от длъжностната му характеристика служителят е длъжен да познава Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и да спазва изискванията, съдържащи се в него.

В процесния случай не е доказано служителят да е извършил нарушение на служебната дисциплина, което от своя страна да се явява несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и да уронва престижа на службата. Според ДНО извършваната от служителя търговска дейност на процесната дата и място съставлява деяние, с което са нарушени посочените по-горе разпоредби от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. След като не е доказан факта на осъществявана от С. търговска дейност, която се явява несъвместима със заеманата длъжност по служебно правоотношение, то не съществува възможност деянието да бъде квалифицирано като нарушаващо съответните етични правила. От доказателствата, събрани в дисциплинарното производство не се установява служителят да е извършил незаконно действие/действия/, с което да е накърнил доброто име на институцията, в която работи – същият не е използвал служебното си положение и не са налице вреди за държавната служба. Нарушението е квалифицирано като такова по чл.230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР – деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата. Съгласно Тълкувателно Постановление на Върховен административен съд № 3 от 07.06.2007 г. относно приложението на чл.239, ал. 1, т. 5 от ЗМВР /отм./, но разрешенията в него са валидни и при сега действащата нормативна уредба / чл.224, ал. 2, т. 4 от ЗМВР и чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР/ трябва да са налице двете кумулативно предвидени в закона материални предпоставки, т.е. с деянието трябва да е уронен и престижа на службата. В процесния случай от данните по дисциплинарната преписка и от доказателствата, събрани в съдебното производство не са налице факти за уронен престиж на службата вследствие на твърдяното нарушение на служебната дисциплина.

По така изложените съображения съдът намира, че жалбата на С. А. С. се явява неоснователна и оспорената заповед като незаконосъобразна следва да се отмени.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 4 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. А. С. Заповед рег. № 974 от 04.07.2013 г. на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ при МВР, с която на основание чл.224, ал. 2, т. 4, чл.227, ал.1, т. 10 от ЗМВР вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР и чл. 245, ал. 1, т. 7, б. ж и т.8 от ЗМВР на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и от връчването на препис от настоящия съдебен акт.

СЪДИЯ: